

ע"פ 10583/09/19 - משה גרין נגד מדינת ישראל

בית הדין הארצי לעבודה

ע"פ 10583-09-19

ניתן ביום 11 פברואר 2020

המערער

משה גרין

המשיבה

מדינת ישראל

לפני: השופטת לאה גליקסמן, השופטת סיגל דוידוב מוטולה, השופט אילן סופר

בשם המערער - עו"ד עפרה לוי-גרין

בשם המשיבה - עו"ד ענת שמעוני

פסק דין

1. לפנינו ערעור על הכרעת הדין של בית הדין האזורי תל אביב (השופטת קרן כהן; הע"ז 43073-03-15), אשר הרשיע את המערער בהעסקת שלושה עובדים זרים ללא היתר כדן, בעבירות לפי סעיפים 2(א)(1) ו- 2(א)(2) לחוק עובדים זרים, התשנ"א-1991 (להלן - **החוק**) וכן בעבירה לפי סעיף 2(ב)(3) לחוק, העסקתם ללא ביטוח רפואי.

2. לאחר שבחנו את כל החומר שבתיק ושמענו את טענות הצדדים באנו לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות, בהיותו סב על קביעותיו העובדתיות של בית הדין האזורי אשר ערכאת הערעור אינה נוהגת להתערב בהן. פסק דינו של בית הדין האזורי מפורט, מנומק, מתייחס לכל הראיות ולכל הטענות של הצדדים, ומבוסס היטב במסקנותיו המשפטיות, ואין כל עילה להתערב בו.

3. הטענה העיקרית שהעלה המערער עניינה אי חוקיות כניסת המפקחים למתחם שבו התגוררו העובדים הזרים, הן מחמת כך שצו הכניסה נקב לטענתו בכתובת אחרת מזו שאליה נכנסו המפקחים בפועל, והן מחמת התנהלות המפקחים בעת הכניסה. על יסוד טענה זו, טען המערער כי יש לפסול את הראיות שהושגו במהלך הכניסה, ומשכך אין ראיות המאפשרות הרשעתו.

לא מצאנו מקום להתערב בקביעתו העובדתית של בית הדין האזורי כי צו הכניסה בוצע בכתובת הנקובה בו, וכן כי המפקחים נהגו כדן בביצועו.

נוכח האמור, אין לנו צורך להידרש לדוקטרינת הפסילה הפסיקתית והאם היה מקום לקבל את הראיות גם אם היה מוכח כי היה פגם בצו או באופן ביצועו.

4. לא מצאנו מקום גם להתערב בקביעה כי הוכחו יסודות העבירה של העסקת עובדים ללא היתר והעסקת עובדים ללא ביטוח רפואי, הן בהתייחס ליסוד העובדתי והן בהתייחס ליסוד הנפשי. גם אם לא ניתן ככלל לבסס ממצא על דברי העובדים הזרים למפקחים, שכן העובדים הזרים לא העידו בפני בית הדין, הרי שבית הדין ביסס את הכרעתו על ראיות רבות נוספות, לרבות תלושי שכר ודו"חות נוכחות של העובדים הנושאים את שמו של המערער, וכן נתן משקל נכון לכך שהמערער לא הגיש עדויות וראיות שהיו יכולות להפריך את ראיות המאשימה, כגון זימונו לעדות של מנהל העבודה במשק.

5. סוף דבר - נוכח כל האמור לעיל, הערעור נדחה.

בהתאם להסכמת הצדדים, פסק הדין יישלח אליהם על ידי המזכירות.

על פסק הדין ניתן לערער לבית המשפט העליון, לאחר קבלת רשותו לכך. בקשת רשות ערעור יש להגיש תוך 45 יום ממועד קבלת פסק הדין.

ניתן היום, ט"ז שבט תש"פ (11 פברואר 2020), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.

אילן סופר,
שופט

סיגל דוידוב-מוטולה,
שופטת

לאה גליקסמן,
שופטת, אב"ד